

Recenzja dysertacji doktorskiej Pana lekarza medycyny Przemysława Banta pt:
"Wybrane badania immunohistochemiczne w diagnostyce różnicowej chorób
migdałków podniebiennych".

Ocena

Rozprawy doktorskiej Pana lekarza medycyny Przemysława Banta pt:
"Wybrane badania immunohistochemiczne w diagnostyce różnicowej chorób
migdałków podniebiennych". Pracę wykonano w Klinice Otolaryngologii i
Onkologii Laryngologicznej z Kliniką Oddziałem Chirurgii Czaszkowo-
Szczękowo - Twarzowej w Wojskowym Instytucie Medycznym, Państwowym
Instytucie Badawczym w Warszawie. Opiekunem dysertacji jest Pan prof. dr
hab. med. Dariusz Jurkiewicz.

Inspiracją i koniecznością podjęcia badań naukowych oceniających diagnostykę
schorzeń laryngologicznych jest szczytny cel - możliwość zrozumienia patologii
schorzeń w celu poprawy diagnostyki, a wszystko po to aby uzyskać całkowite
wyleczenie choroby. Dlatego organizuje się badania naukowe i pisze się prace,
które w konsekwencji wprowadzają postęp diagnostyczny i terapeutyczny.

Badania, które przeprowadził Autor rozprawy doktorskiej, dotyczą bardzo
częstego schorzenia i aktualnego w naszym klimacie, jakimi są różne przewlekłe
stany chorobowe dróg oddechowych, a szczególnie migdałków
podniebiennych.

Doktorant w swoich badaniach, zagłębia się w jeden aspekt, ale bardzo
ważny, porównuje ocenę kliniczną, histopatologiczną i immunohistochemiczną
usuwanych migdałków podniebiennych z powodu dwóch schorzeń klinicznych:
nawracających stanów zapalnych i zespołu bezdechu sennego. Dzięki temu
podziałowi mógł zweryfikować ocenę kliniczną z patologiczną i
immunohistochemiczną oraz pokusić się o porównanie ostatecznych
rozpoznań klinicznego, patologicznego i immunohistochemicznego.

Przedstawiona mnie do oceny rozprawa liczy 84 strony druku komputerowego z piśmiennictwem i dwoma ankietami jako aneks.

Układ tej monotematycznej monografii jest typowy dla badawczej pracy klinicznej i posiada 11 podstawowych rozdziałów. Pracę rozpoczyna zestawienie skrótów występujących w dysertacji, a kończy aneks.

We wstępie pracy Autor przypomina dane zaprezentowane jako uzasadnienie badań i swojej pracy. Prezentuje on najnowsze informacje dotyczące ocenianych zapaleń migdałków podniebiennych oraz przerostu migdałków podniebiennych. Przypomina ich kryteria diagnostyczne. Cały ten rozdział napisany jest w celu udowodnienia konieczności i wartości badań przeprowadzonych przez kandydata.

Cel pracy został sformułowany jako rozbudowane zagadnienie problemowe szukające korelacji obrazu klinicznego wskazań do usuwanych migdałków podniebiennych z oceną histopatologiczną i immunohistochemiczną.

Materiał i metoda. Materiał badawczy to właściwa analiza usuniętych migdałków podniebiennych ze wskazań klinicznych, od 105 chorych. Badaniom histopatologicznemu i immunohistochemicznemu poddano 105 migdałków. W rozdziale „streszczenie” jest zaznaczone, że do niniejszej pracy wybrano jeden z dwóch usuniętych migdałków podniebiennych, który miał lepiej zachowaną strukturę po jego wycięciu. Oczywiście do otrzymania wyników badań dodatkowych ta ocena jednego migdałka jest wystarczająca. Grupa badawcza była więc różnorodna to znaczy obejmowała dwa „przeciwstawne” sobie klinicznie schorzenia, a to w celu oceny wiarygodności tego narzędzia diagnostycznego. Doktorant osobno oceniał dane klinicznie i osobno wyniki badań wyciętych migdałków przez anatomopatologa i immunohistochemika. W sumie zostały te trzy grupy danych dobrane prawidłowo, reprezentatywnie i podobne.

Kandydat w celu udowodnienia naukowej tezy zaprezentował rozległą skalę różnorodnych badań.

Między innymi Autor przygotował własną ankietę do zbierania danych na potrzeby dysertacji. Przedstawił wyniki ocen dwóm specjalistom, ale temu samemu patologowi i temu samemu immunohistochemikowi prosząc o ocenę. W rezultacie takiej metody badawczej doktorant otrzymał bardzo wiele wyników trudnych do jednoznacznych interpretacji. Uczciwie opisał różnice i przyznał to w następnych rozdziałach. Dzięki wprowadzeniu metod statystycznych nawet najmniejsze liczbowo grupy chorych z poszczególnymi danymi mogły być poddane analizie i jej wyniki zobiektywizowane. Dlatego autor uniknął możliwości przyjęcia hipotezy fałszywej.

Wyniki badań są konkretne i dokładne. Na pytanie problemowe dotyczące wartości naukowej, badawczej, diagnostycznej tej metody, a postawione w rozdziale „Cel pracy”, uzyskał odpowiedź.

Moim zdaniem najważniejszy wynik pracy doktoranta to udowodnienie na podstawie swojej pracy (to mocna strona tej dysertacji), że oceny kliniczne są prawdziwe i lekarz leczący = laryngolog musi sam oceniać obraz kliniczny chorego przed propozycją leczenia operacyjnego. Doktorant ujął ten wniosek bardzo delikatnie, taktownie i subtelnie, bowiem w ocenie klinicznej i wykonanej przez patologa były rozbieżności. Z badań dodatkowych leukocytoza okazała się istotnym wynikiem uzupełniającym obraz chorób migdałków podniebiennych. Natomiast wyniki badań immunohistochemicznych wykazały typowe różnice w zależności od schorzeń operowanych migdałków podniebiennych.

Dyskusja doskonale oddaje interpretację danych uzyskanych w wyniku samodzielnej pracy kandydata z wynikami innych autorów. Komentarz jest właściwy i dobrze wyważony i taktowny.

Doktorant świetnie tłumaczy wyniki swoich oryginalnych badań wykonując analizę badawczą. Załączone ryciny= obrazy i liczne tabele wyników badań, świetnie obrazują wywody i rezultaty badań Kandydata.

122 prezentowanych pozycji piśmiennictwa światowego świadczą o tym, że Autor dogłębnie poznał i nauczył się najnowszych danych naukowych w specjalistycznych czasopismach.

Moja uwaga krytyczna nie jest merytoryczna. Od strony 42 i dalej, gdzie Autor opisuje wyniki badań immunohistochemicznych występują liczne „barbaryzmy” językowe = zapożyczenia wyrazów z języka angielskiego i to zawsze w pierwszym przypadku. Mamy jako Polacy właściwe i typowe nazwy w języku polskim, powszechnie stosowane przez immunohistochemików dla opisywania tych wyników. Podobnie na stronie 51 nie „zerowe barwienie” tylko „preparat nie wybarwił się” itp. Nie jest to moim zdaniem wina doktoranta, a tylko oceniającego barwienie immunohistochemika.

Nie mam uwag krytycznych do dysertacji, która zasługuje na wyróżnienie. Winna ona być opublikowana w czasopiśmie o wysokim wskaźniku cytowań. Niezależnie życzę Doktorantowi, aby kontynuował swoje prace badawcze.

Dlatego z prawdziwą przyjemnością zwracam się z wnioskiem do Pana Przewodniczącego Rady Naukowej Instytutu o dopuszczenie Pana lekarza medycyny Przemysława Banta do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

K. 14.XII.2022

Prof. dr hab. med.
JACEK SKŁADZIEN
SPECJALISTA OTOLARYNGOLOG
31-032 Kraków, ul. Sławkowska 26A
9779363 98063428